

Aan de diensten in de Goede Week wordt meegewerkt door:

De voorbereidingsgroep, bestaande uit: Petra Zweers,
Jan Haan, Maria Loohuis, , Anki van Susante.

De groep heeft gebruik gemaakt van teksten van Geurt
Baerends.

Voorganger: Petra Zweers,

Piano/ orgel: Dirk Strasser, Kees Veldhoen, George Punt

Koren:

Witte donderdag: cantorij o.l.v. Maria Loohuis

Goede vrijdag: mannenkoor o.l.v. Peter Raaijmakers

Paaswake: cantorij o.l.v. Maria Loohuis

Samenstelling boekje: Anki van Susante

Voorwoord

We vieren dit jaar deze drie Grote Dagen onder het thema:
Verlangen naar Licht.

In de bijbel verloopt een dag van de avond door de nacht heen naar de morgen.

Zo ook het jaar dat begint in de herfst en door de winter heen naar het voorjaar gaat.

Zo mogen we ook in het leven staan, dat ons steeds weer door de donkere dalen naar de vreugdevolle toppen voert.

Anders dan andere jaren volgen we niet zonder meer de verhalen over Jezus' lijden en sterven uit het Nieuwe Testament, al blijven die verhalen natuurlijk wel nadrukkelijk op de achtergrond aanwezig.

Witte Donderdag

We beginnen op Witte Donderdag met het thema 'avond' en gedenken dan de talloze maaltijden die Jezus hield met Jan en Alleman, vooral die waarbij hij brood deelde met wie maar wilde. In de verhalen zelfs eens met duizenden tegelijk! We luisteren naar verhalen, zingen liederen en delen matzes.

Goede Vrijdag

Op Goede Vrijdag gedenken wij het lijden van alle rechtvaardigen, die steeds weer als zondebok naar de slachtbank worden geleid.

We lezen deze avond fragmenten uit het boek Jesaja, uit de zogeheten 'liederen van de Dienaar van de Eeuwige'.

In het verleden werden die liederen vaak gelezen als 'voorspelling' van Jezus' lijden en sterven, maar tegenwoordig mogen we dat juist omgekeerd lezen: dat lijden van Jezus vat samen wat er steeds weer en overal gebeurt met goedwillende mensen.

Die worden uitgestoten, opgeofferd, kapot gemaakt.

En de profeet zingt ervan dat dezen juist de geliefden zijn van de Eeuwige en Jezus representeert hen allemaal.

Daar tussendoor klinken de verhalen uit het evangelie, maar ook die van vandaag en zingen we de liederen die zich nooit neerleggen bij al het geweld dat gebeurt.

Stille Zaterdag

Tijdens de Paaswake staan we even in de tuin van het graf, die ineens lijkt op de tuin van Eden: de Mens en de Vrouw ontmoeten elkaar weer.

Wij gedenken dat wij door onze doop symbolisch dezelfde weg gaan als de Mensenzoon: 'met Hem begraven door de doop en met Hem opgestaan tot leven'.

Daarna gedenken wij hoe na Pasen de maaltijdgemeenschap werd hersteld en de Opgestane herkend werd bij het breken van het brood.

Overal waar wij ons leven delen met mensen ver weg en dichtbij, met vluchtelingen en gehavenden, kortom met mensen die onze naasten kunnen worden, maken wij zijn opstanding waar.

WITTE DONDERDAG

In de schemer van de avond.

Muziek

Welkom

Aansteken van de tafelkaars

Bemoediging en Drempelgebed

Onze hulp is in de naam van de Eeuwige

DIE HEMEL EN AARDE DRAAGT MET ZIJN LIEFDE.

Goede God, deze avond is heilig:

JEZUS GAF ZICH IN HANDEN VAN MENSEN.

Aan ons vertrouwt Hij het delen van
brood en wijn toe.

WEES IN ONS MIDDEN, HEER.

AMEN

Zingen: Lb. 113a Koor en gemeente

(t. Ida Gerhard en Marie vd Zeyde m. IWVL)

refrein: 1 voorzang, 2 allen

Van de op - gang der zon tot haar da - len

zij ge - pre - zen de naam van de Heer.

Koor

1. Loof, knechten des Heren,

loof de naam van de Heer.

De naam van de Heer zij gezegend

van thans tot in eeuwigheid.

Allen refrein

Koor

2. Van de opgang der zon tot haar dalen
zij geprezen de naam van de Heer.
Hoog boven alle volken de Heer;
hemelhoog is zijn glorie.

Allen refrein

Koor

3. Wie is als de Heer onze God,
die woning maakt in den hoge,
die neder wil zien op dit laagland? –
in de hemel Hij en op de aarde;

Koor

4. Die de arme opricht uit het stof,
uit het slijk wil heffen de schamele,
dat hij zetelen mag met de machtigen,
met de machtigen van zijn volk.

Allen refrein

Kyriegebed

Zingen: Lb. 1010 (t. Jan Nooter m. Antwerpen 1539)

1 Geef vre-de, Heer, geef vre-de,
de we-reld wil slechts strijd.
Al wordt het recht be-le-den,
de sterk-ste wint het pleit.
Het on-recht heerst op aar-de,
de leu-gen tri-om-feert,
ont-luis-tert el-ke waar-de,
o red ons, ster-ke Heer.

2. Geef vrede, Heer, geef vrede,
de aarde wacht zo lang,
er wordt zo veel geleden,
de mensen zijn zo bang,
de toekomst is zo duister
en ons geloof zo klein;
o Jezus Christus, luister
en laat ons niet alleen!

3. Geef vrede, Heer, geef vrede,
Gij die de vrede zijt,
die voor ons hebt geleden,
gestreden onze strijd,
opdat wij zouden leven
bevrijd van angst en pijn,
de mensen blijdschap
geven
en vredestichters zijn.

4. Geef vrede, Heer, geef vrede,
bekeer ons felle hart.
Deel ons uw liefde mede,
die onze boosheid tart,
die onze mond leert spreken
en onze handen leidt.
Maak ons een levend teken:
uw vrede wint de strijd!

Inleiding op de viering

Gebied bij de opening van de schriften

Verhaal: Exodus 12: 41,42

Na precies vierhonderddertig jaar – geen dag eerder of later – trok het volk van de HEER, in groepen geordend, uit Egypte weg. Die nacht waakte de HEER om hen uit Egypte weg te leiden. Daarom waken de Israëlieten nog altijd in deze nacht.

Muziek

Verhaal: 't Veld van de broederliefde

Twee broers erfden het veld van hun akker, ieder precies de helft.

Ze verbouwden er graan, goed voor het bakken van brood. De ene broer was vrijgezel, de andere was getrouwd en zijn vrouw en hij hadden veel kinderen.

De tijd van de oogst was daar en er werd gemaaid en de garven werden opgezet tot schoven, evenveel bij beide broers.

Die nacht lag de vrijgezelle broer te woelen en hij dacht bij zichzelf: mijn broer moet zeven monden voeden en ik ben maar alleen, dat is eigenlijk niet eerlijk!

En hij stond op, liep naar het veld en zette een tiental schoven van zijn helft op het land van zijn broer.

Maar de getrouwde broer kon ook niet slapen en dacht bij zichzelf: ik ben rijk met vrouw en kinderen, maar mijn broer heeft niets, alleen maar zijn geld, het is eigenlijk niet eerlijk. En hij stond op en zette een tiental schoven van zijn helft op het land van zijn broer.

De volgende morgen gingen beiden naar het veld en ontdekten dat er op beide helften weer evenveel schoven stonden.

Ze begrepen wat er was gebeurd en vielen elkaar om de hals. Toen klonk er een stem uit de hemel: *op dit veld ga ik wonen, hier komt mijn huis...*

Koor: Een huis waar liefde woont.

(t. Joseph M. Martin, m.Ierse melodie vert. Gea Bijleveld – Meijer)

Ik dank U voor familie,
voor vrienden om mij heen
In hen zie ik Uw liefde,
U kent ze één voor één.
Zij zijn voor mij onmisbaar,
zo kostbaar zo vertrouwd,
en samen bouwen wij aan een huis waar liefde woont.
Ik dank U voor familie,
voor werkers in Uw huis,
voor broeders en voor zusters,
bij hen voel ik mij thuis.
O leer ons Heer te leven,
te delen brood en wijn,
te zorgen voor de naaste.
Dan zal er vrede zijn.
Ik dank U voor familie,
voor onze kinderen,
voor moeders en voor vaders.
Ontferm U over hen.
O help ons Heer te bouwen een huis waar liefde woont,
een huis van rust en vrede,
een huis waar liefde woont.
Dank U Heer! Ja ik dank U Heer !

Rond de tafel

Nodiging door de diaken

Toelichting op de inzameling

Collecte doel: Amnesty International

Rekeningnummer: NL45 TRIO 0198100000

Voorbeden - Stil gebed- Onze Vader

**Onze Vader in de hemel,
laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen
en uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood
dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden
zoals ook wij hebben vergeven
wie ons iets schuldig was.
En breng ons niet in beproeving
maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want aan u behoort het koningschap,
de macht en de majesteit
tot in eeuwigheid.
Amen.**

Koor: Tafel der armen

Marcus 6: 34-44

Toen hij uit de boot stapte, zag hij een grote menigte en voelde medelijden met hen, omdat ze leken op schapen zonder herder, en hij onderwees hen langdurig. Toen er al veel tijd was verstreken, kwamen zijn leerlingen naar hem toe en zeiden: 'Dit is een afgelegen plaats en het is al laat. Stuur hen weg, dan kunnen ze naar de dorpen en gehuchten in de omtrek gaan om eten te kopen.' Maar hij zei: 'Geven jullie hun maar te eten!' Ze vroegen hem: 'Moeten wij dan voor

tweehonderd denarie brood gaan kopen om hun te eten te geven?' Toen zei hij: 'Hoeveel broden hebben jullie bij je? Ga eens kijken.' En nadat ze waren gaan kijken wat ze bij zich hadden, zeiden ze: 'Vijf, en twee vissen.' Hij zei tegen hen dat ze de mensen opdracht moesten geven om in groepen in het groene gras te gaan zitten. Ze gingen zitten in groepen van honderd en groepen van vijftig. Hij nam de vijf broden en de twee vissen, keek omhoog naar de hemel, sprak het zegengebed uit, brak de broden en gaf ze aan zijn leerlingen om ze aan de menigte uit te delen; ook de twee vissen verdeelde hij onder allen die er waren. Iedereen at en werd verzadigd. Ze haalden de overgebleven stukken brood op, waar wel twaalf manden mee konden worden gevuld, en ook wat er over was van de vissen. Vijfduizend mensen hadden van de broden gegeten.

Zingen: Lb. 383: 1,2,3,4 (t. Willem Barnard, m. Piet van Aalten)

1 Ze - ven was vol - doen - de,

vijf en twee,

ze - ven was vol - doen - de

voor vijf - dui - zend

op de heu - vels langs de zee.

2. Zeven is voldoende
toen en nu,
zeven is voldoende
alle dagen
van ons leven, dank zij U.

3. Zeven is voldoende,
brood en vis,
Jezus is voldoende
voor ons allen
als de kring gesloten is.

4. Voed ons met uw leven,
vis en brood,
alle zeven dagen,
Gij verzadigt
allen met uw offerdood.

Herinneringswoorden van Jezus

Margaret Ackland

Bij elke maaltijd die Jezus hield met vriend en alleman deelde hij het brood alsof hij zichzelf uitdeelde.

Als gemeenschap van zijn leerlingen doen wij hem na en delen alsof wij onszelf en hem delen aan vriend en alleman.

Dit brood ben ik, wij delen één lichaam van Christus.

En als wij de beker delen is het alsof hij er bij is, in dit ogenblik als een glimp van het koninkrijk van God.

Zegenspreuk

Gezegend de Schepper, die de aarde gemaakt heeft om voedsel voort te brengen voor de mensen.

Gezegend de mensen die de aarde bewerken zodat die vruchten voortbrengt, voldoende voor ieder.

Gezegend de mensen die het voedsel bereiden zodat het ons naar lichaam en geest kan voeden.

Gezegend eenieder die de maaltijd met ons deelt, zodat wij niet in eenzaamheid ons bestaan hoeven te slijten.

Amen.

Delen van matzes, daarbij zingt het koor

Koor: Jesu tawa pano (t. en m. Patrick Matsikenyiri. Zimbabwe)

Jesu tawa pano, Jesu tawa pano Jezus wij zijn hier,
Jesu tawa pano, tawapano muzitarenyu. Wij zijn hier voor U.

Je - su, ta - wa pa - no, Je - su, ta - wa pa - no,
Je - sus, we are gath-ered, Je - sus, we are gath-ered,

Je - su, ta - wa pa - no, ta - wa pa - no mu zi - ta re - nyu.
Je - sus, we are gath-ered, we are gath-ered, Lord Je - sus, for you.

Zingen: Gvl.546 (t. Huub Oosterhuis m. oude volksmelodie)

Voorzang: Wie als een god wil le - ven hier_ op aar - de

Allen: Wie als een god wil le - ven hier_ op aar - de

Voorzang: Hij moet de weg van al - le zaad

en zo vindt hij ge - na - de

Allen: en zo vindt hij ge - na - de.

2.Hij gaat de weg van alle aardse dingen,
hij leeft het lot met hart en ziel
van alle stervelingen.

3.Hij wordt aan zon en regen prijsgegeven,
het kleinste zaad in weer en wind
moet sterven om te leven.

4.De mensen moeten sterven voor elkander,
het kleinste zaad wordt levend brood,
zo voedt de één de ander.

5.En zo heeft onze God zich ook gedragen
en zo is Hij het leven zelf
voor iedereen op aarde.

*Hier onderbreken wij deze dienst
In stilte gaan wij weg van hier,
Om morgen in stilte weer terug te komen.*

GOEDE VRIJDAG

In het donker van de nacht

Zingen: Lb.321 koor en gem.(t. Huub Oosterhuis, m. Bernard Huijbers)
1, allen, 2 mk, 3 allen.

1 Niet als een storm, als een vloed,

niet als een bijl aan de wor-tel

ko-men de woor-den van God,

niet als een schot in het hart.

2.Maar als een glimp van de zon,
een groene twijg in de winter,
dorstig en hard deze grond –
zo is het koninkrijk Gods.

3.Stem die de stilte niet breekt,
woord als een knecht in de wereld,
naam zonder klank zonder macht,
vreemdeling zonder geslacht.

Verhaal: Jesaja 52: 13-15

Ja, mijn dienaar zal slagen,
hij zal groots zijn, hoog verheven in aanzien.
Zoals hij velen deed huiveren
– zo gruwelijk, zo onmenselijk was zijn aanblik,
zijn uiterlijk had niets meer van een mens –,
zo zal hij veel volken opschrikken,
en koningen zullen sprakeloos staan.
En zij aan wie niets was verteld, zullen zien,
zij die niets hadden gehoord, zullen begrijpen.

Zingen:Lb. 321: 4 allen, 5,6,mk , 7 allen.

4.Kinderen, armen van geest,
mensen gelouterd tot vrede,
horen de naam in hun hart,
dragen het woord in hun vlees.

5.Blinden herkennen de hand,
dovemansoren verstaan Hem.
Zalig de man die gelooft,
zalig de vrouw aan de bron.

6.Niet in het graf van voorbij,
niet in een tempel van dromen,
hier in ons midden is Hij,
hier in de schaduw der hoop.

7.Hier in dit stervend bestaan
wordt Hij voor ons geloofwaardig,
worden wij mensen van God,
liefde op leven en dood.

Toelichting op de lezingen

Verhaal: Jesaja 53:1-4

Wie kan geloven wat wij hebben gehoord?
Aan wie is de macht van de HEER geopenbaard?
Als een loot schoot hij op onder Gods ogen,
als een wortel die uitloopt in dorre grond.
Onopvallend was zijn uiterlijk,
hij miste iedere schoonheid,
zijn aanblik kon ons niet bekoren.
Hij werd veracht, door mensen gemeden,
hij was een man die het lijden kende
en met ziekte vertrouwd was,
een man die zijn gelaat voor ons verborg,
veracht, door ons verguisd en geminacht.
Maar hij was het die onze ziekten droeg,
die ons lijden op zich nam.
Wij echter zagen hem als een verstoteling,
door God geslagen en vernederd.

Verhaal: van Miracle

Het zal je maar gebeuren: als 6-jarig meisje word je uit je dorp weggehaald bij je ouders, meegenomen door een "tante", die je in de grote stad laat bedelen met een baby. Het overkwam Miracle, die niet geloofde haar ouders ooit nog terug te zien. Ze werd door sociaal werkers gered van de straten van Kampala en had een lange weg te gaan. Dit jaar gaat het gebeuren: de inmiddels 7-jarige Miracle zal weer herenigd worden met haar ouders. Wonderen bestaan!

Deze vorm van kinderhandel bestaat vandaag de dag nog steeds. Miracle miste haar familie enorm en wilde dolgraag terug, maar had vanzelfsprekend geen benul hoe dat moest. Iedere dag als ze haar "tante" er naar vroeg, hoorde ze dat ze nog niet genoeg bij elkaar gebedeld had. De twee dagen lange reis vanuit het droge noordoosten van Oeganda waar ze opgegroeid was, had immers veel geld gekost. Terugkeer leek onmogelijk voor de kleine Miracle.

Maar op een dag gebeurde het wonder: sociaal werkers haalden haar van straat en brachten haar naar hun opvanghuis in Kampala. In het begin vertrouwde Miracle het niet. Ze huilde veel. Ze was nog nooit naar school geweest en had geen benul van hygiëne. Ze wilde niet in bad, haar tanden niet poetsen, niet geholpen worden aan haar schimmelinfectie. Wie gelijk dankbaarheid verwacht van een verwaarloosd straatkind vergist zich: Miracle was opstandig en humeurig, kon in eerste instantie niet wennen aan een "normaal" en regelmatig leven.

Na bijna een jaar in de opvang gaat het nu een stuk beter met dit kleine meisje. Opgelucht zegt ze: *"Ik wil nooit meer op straat bedelen. Ik ben zo blij dat ik straks mijn moeder weer zal zien als ik terug ga naar huis."*

Zingen: Lb.647 allen (t. Henk Jongerius m. Jan Raas)

1 Voor men-sen die naam-loos,
kwets-baar en weer-loos
door het le - ven gaan,
ont-waakt hier nieuw le-ven,
wordt kracht ge - ge-ven:
wij krij-gen een naam.

The image shows a musical score for a song. It consists of six staves of music, each with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is written in a simple, folk-like style. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across notes. The first staff begins with a '1' indicating the start of the first verse. The music ends with a double bar line on the sixth staff.

2.Voor mensen die roepend,
tastend en zoekend
door het leven gaan,
verschijnt hier een teken,
brood om te breken:
wij kunnen bestaan.

3.Voor mensen die vragend,
wachtend en wakend
door het leven gaan,
weerklinken hier woorden,
God wil ons horen:
wij worden verstaan.

4.Voor mensen die hopen,
wankel gelovend
door het leven gaan,
herstelt God uit duister
Adam in luister:
wij dragen zijn naam.

Verhaal: Marcus 14:26-31

Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg. Jezus zei tegen hen: 'Jullie zullen allemaal ten val komen, want er staat geschreven: 'Ik zal de herder doden, en de schapen zullen uiteengedreven worden. Maar nadat ik uit de dood ben opgewekt, zal ik jullie voorgaan naar Galilea'. Petrus zei tegen hem: 'Misschien zal iedereen ten val komen, maar ik niet!' Jezus antwoordde: 'Ik verzeker je: juist jij zult me vannacht, nog voor de haan tweemaal gekraaid heeft, driemaal verloochenen.' Maar Petrus hield met grote stelligheid vol: 'Al zou ik met u moeten sterven, ik zal u nooit verloochenen.' Alle anderen zeiden iets dergelijks.

De diaconale kaars wordt aangestoken

Verhaal: Jesaja 53: 5-7

Om onze zonden werd hij doorboord,
om onze wandaden gebroken.
Voor ons welzijn werd hij getuchtigd,
zijn striemen brachten ons genezing.
Wij dwaalden rond als schapen,
ieder zocht zijn eigen weg;
maar de wandaden van ons allen
liet de HEER op hem neerkomen.
Hij werd mishandeld, maar verzette zich niet
en deed zijn mond niet open.

Als een schaap dat naar de slacht wordt geleid,
als een ooi die stil is bij haar scheerders
deed hij zijn mond niet open.

Zingen: Lb.997:1,3 allen,2 mk (t. Herman G.Stuempfle jr. m. Perry Nelson)

1 - en ve - le dui - zen-den, ont-heemd,
ge-vlucht uit ei - gen land,
be-ducht voor ti - ran-nie, ge-weld,
voor dood, voor moord en brand;
ge - na-de Heer, hoor ons ge-bed,
zie de - ze we-reld aan!

2.Ons mensenhart vol wrevel, drift; de harde hand die slaat,
een straat in redeloze strijd, de macht lijkt aan het kwaad;
genade Heer, hoor ons gebed, zie deze wereld aan!

3.En binnen heerst de bitt're twist, het woord wordt tot
verwijt,
dit huis bood eens geborgenheid, verhult nu schaamte en
nijd;
genade Heer, hoor ons gebed, zie deze wereld aan!

Verhaal: Marcus 14: 32-42

Ze kwamen bij een plek die Getsemane heette, en hij zei tegen zijn leerlingen: 'Blijven jullie hier zitten, terwijl ik ga bidden.' Hij nam Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee. Hij voelde zich onrustig en angstig worden en zei tegen hen: 'Ik voel me dodelijk bedroefd; blijf hier waken.' Hij liep nog een stukje verder, liet zich toen op de grond vallen en bad dat dit uur zo mogelijk aan hem voorbij mocht gaan. Hij zei: 'Abba, Vader, voor u is alles mogelijk, neem deze beker van mij weg. Maar laat niet gebeuren wat ik wil, maar wat u wilt.' Hij liep terug en zag dat zijn leerlingen lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus: 'Simon, slaap je? Kon je niet één uur waken? Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.' Weer ging hij weg om te bidden, met dezelfde woorden als daarvoor. Toen hij weer terugkwam, lagen ze opnieuw te slapen, want hun ogen vielen steeds dicht, en ze wisten niet wat ze hem moesten antwoorden. Toen hij voor de derde maal terugkwam, zei hij tegen hen: 'Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? Het is zover: het ogenblik is gekomen waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan de zondaars. Sta op, laten we gaan; kijk, hij die me uitlevert, is al vlakbij.'

Verhaal: De weduwe Krishnamurti

In de verhalen van de Boeddha komt het verhaal voor van de weduwe Krishnamurti, die maar één geliefde zoon had. Op een dag werd de jongen ziek en stierf. Wanhopig nam de weduwe hem in haar armen en rende naar een arts met het verzoek om haar zoon te genezen. 'Helaas', zei de arts, 'tegen de dood is geen kruid ooit gegroeid!' 'Maar kun je dan helemaal niets?', vroeg de weduwe. 'Nee, zei de arts, maar wellicht kun je geholpen worden door

de Boeddha, ga maar naar hem toe'.

'Kun je mijn zoon genezen?', vroeg ze aan de Boeddha.

'Jazeker' zei deze, 'maar dan heb ik wel een hand vol rijst nodig'.

Meteen wilde zij op weg gaan om rijst te halen, maar de Boeddha riep haar terug: 'die rijst moet wel komen uit een huis waarin niemand woont die een geliefde of bekende heeft verloren aan de dood'.

Zo ging de weduwe Krishnamurti op stap, huis na huis bezoekend.

Steeds vroeg ze om een handvol rijst, maar als men dat haar wilde geven vroeg ze of er in dit huis ook iemand aan de dood was verloren, een geliefde of een bekende.

Dan zeiden de mensen: 'herinner ons niet aan ons diepste verdriet...'.

'Laten we daarom met mededogen omzien naar alle levenden'.

Muziek

Verhaal: Marcus 14: 66-72

Terwijl Petrus beneden op de binnenplaats was, kwam één van de dienstmeisjes van de hogepriester voorbij. Toen ze Petrus bij het vuur zag zitten, keek ze hem aan en zei: 'Jij was ook bij die Jezus van Nazaret!' Maar hij ontkende dat en zei: 'Ik weet niet waar je het over hebt, ik begrijp echt niet wat je bedoelt.' Hij ging naar buiten, naar het voorportaal, en er kraaide een haan. Toen het meisje hem daar weer zag, zei ze opnieuw, nu tegen de omstanders: 'Hij is één van hen!' Maar hij ontkende het weer. En algauw zeiden ook de omstanders tegen Petrus: 'Je bent wel degelijk één van hen, jij komt immers ook uit Galilea.' Maar hij begon te vloeken en zwoer: 'Ik ken die man over wie jullie het hebben niet!'

En meteen kraaide de haan voor de tweede keer. En Petrus herinnerde zich dat Jezus tegen hem gezegd had: 'Voordat een haan tweemaal heeft gekraaid, zul je mij driemaal verloochenen.'

En toen hem dat te binnen schoot, begon hij te huilen.

Zingen "Eerste Stem" koor en allen op aanwijzing van de dirigent

(t Jannet Delver naar Hildegard von Bingen, m.Tom Löwenthal)

S + Allen
mp cantabile

(p) *poco*

Eer - ste stem, Her - der der Ziel,

(p) *poco*

- Gij, E - ni - ge, Ik - Zal - Er - Zijn,

- ach, hoe is uw naam, Gij die ons schiep?

(p) *poco*

Hoor ons dan nu en roep - ons weg -

(p) *poco*

- uit cha - os, el - len - de en mat - heid,

poco a poco dim.

- raak on - ze veer - kracht aan, raak on - ze veer - kracht

pp

aan, raak on - ze veer - kracht aan!

Verhaal: Jesaja 53: 8,9

Door een onrechtvaardig vonnis werd hij weggenomen.
Wie van zijn tijdgenoten heeft er oog voor gehad?
Hij werd verbannen uit het land der levenden,
om de zonden van mijn volk werd hij geslagen.
Hij kreeg een graf bij misdadigers,
zijn laatste rustplaats was bij de rijken;
toch had hij nooit enig onrecht begaan,
nooit bedrieglijke taal gesproken.

Verhaal: De lamed-waf

Onder de Chassidim leefde de vraag waarom juist de Joden zoveel lijden en verdrukking te verduren kregen.
Er werd gezegd: er is in de hele wereld zóveel pijn, dat de mensen het niet meer kunnen verdragen.
Ze worden wanhopig en zinken weg in de waanzin.
Daarom heeft de Eeuwige -gezegend Hij- besloten om een deel van die pijn bij de wereld weg te halen en toe te bedelen aan het volk van de Joden, want die hebben de vreugde van de Thora en kunnen dus veel meer aan.
Maar ook voor de Joden was het veel te veel en ze dreigden wanhopig te worden en weg te zinken in waanzin.
Daarom besloot de Eeuwige -gezegend Hij- om een deel van die pijn bij de Joden weg te halen, zodat ze niet gek zouden worden van ellende.
Dat deel aan pijn bedeelde hij aan een Rechtvaardige, zodat die zóveel extra pijn en lijden zou wegnemen van zijn volk, dat het niet kapot zou gaan, zodat de wereld niet zou wegzinken in waanzin.
In elke generatie zou er zo'n Rechtvaardige zijn, dat is de lamed-waf.
Veel van deze lamed wafs wisten waarom het was, dat zij zoveel pijn ervoeren en die zijn nog gelukkig te prijzen!
Want er zijn er ook, die niet weten waarom het is, dat ze dit ervaren om hun volk te sparen, om de wereld niet te laten ondergaan.

Als zo'n onwetende Rechtvaardige sterft en zijn ziel aankomt bij de Eeuwige, zo wordt er gezegd, dan is die ziel zo koud, dat de Eeuwige die in zijn handen neemt en er zachtjes op blaast met zijn warme adem, duizend jaar lang, totdat die is opgewarmd en het paradijs in kan gaan.

Verhaal: Marcus 15: 16-21

De soldaten leidden hem weg, het paleis (dat wil zeggen het pretorium) in, en riepen de hele cohort bijeen. Ze trokken hem een purperen gewaad aan, vlochten een kroon van doorntakken en zetten hem die op. Daarna brachten ze hem hulde met de woorden: 'Gegroet, koning van de Joden!' Ze sloegen hem met een rietstok tegen het hoofd en bespuwden hem, en bogen onderdanig voor hem. Nadat ze hem zo hadden bespot, trokken ze hem het purperen gewaad uit en deden hem zijn kleren weer aan.

Toen brachten ze hem naar buiten om hem te kruisigen. Ze dwongen een voorbijganger die net de stad binnenkwam, Simon van Cyrene, de vader van Alexander en Rufus, om het kruis te dragen.

Zingen Lb.300b Koor en allen (t. Niek Schuman m. Gert Landman)

recitativo

1 God van ons leven, open ons hart en maak het zo

wijd als de wereld waarover wij roepen als voor ons-

ritmico

zelf: Heer, ont - ferm u!

2. Over het onschuldige bloed op aarde
van alle ver- | moorden en alle ver- | minkten,
de slachtoffers van | haat en ver- | raad:
Allen Heer, ontferm u!

3. Over alle kinderen voor wie geen plaats is,
die worden ge- | boren in | oorlogsrumoer,
in armoede, | honger en | dorst:
Allen Heer, ontferm u!

4.Over wie een zwaar lot moeten dragen,
daklozen, doellozen, | eenzame | zielen,
geschonden naar | lichaam en | geest:
Allen Heer, ontferm u!

5.Over degenen die worden vervolgd,
die worden ver- | nederd en geklei- | neerd,
en die men be- | lastert en | schendt:
Allen Heer, ontferm u!

6.Over de mensen die worden vergeten,
door niemand ge- | acht of ge- | borgen,
die te ge- | ring zijn om te ge- | denken:
Allen Heer, ontferm u!

7.Over wie leven in angst, pijn en zorgen,
over wie | bang zijn om te | sterven,
en over ons- | zelf in het uur van de | dood:
Allen Heer, ontferm u!

Verhaal: Marcus 15: 42-47

Toen de avond al gevallen was (het was de 'voorbereidingsdag', dat wil zeggen de dag voor de sabbat), kwam Josef van Arimatea, een vooraanstaand raadsheer, die zelf ook de komst van het koninkrijk van God verwachtte. Hij raapte al zijn moed bijeen en ging naar Pilatus, die hij om het lichaam van Jezus vroeg. Het bevreemdde Pilatus dat hij al dood zou zijn en hij riep de centurio bij zich, aan wie hij vroeg of Jezus al gestorven was, en toen de centurio dat bevestigd had, gaf hij het lijk aan Josef.

Josef kocht een stuk linnen, haalde Jezus van het kruis en wikkelde hem in het linnen. Daarna legde hij hem in een graf dat in de rots was uitgehouwen en rolde een steen voor de ingang.

Maria uit Magdala en Maria de moeder van Joses keken toe in welk graf hij werd gelegd.

Verhaal: Jesaja 53: 10b-11

Hij offerde zijn leven voor hun schuld,
om zijn nageslacht te zien en lang te leven.
En door zijn toedoen slaagde wat de HEER wilde.
Na het lijden dat hij moest doorstaan,
zag hij het licht en werd met kennis verzadigd.
Mijn rechtvaardige dienaar verschaft velen recht,
hij neemt hun wandaden op zich.

De Paaskaars wordt gedooft

Zingen: Ga maar gerust (t. Sytze de Vries m. Jean Sibelius)

Allen

1 Ga maar ge-rust, want Ik zal met je mee-gaan.
Ik ben je ba-ken, ook in die-pe nacht.
Ik ben de stem die steeds in jou zal op-staan.
Ik ben de hand die op je vriend-schap wacht.
Ik ben het licht dat voor je voe-ten uit-gaat.
Ik ben de wind waar-door je a-dem haalt.

Koor

2. Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan,
Ik ben de zon, waarvoor het donker knielt.
Ik ben de groet, waarmee ook jij kunt opstaan
Ik ben de hoop, dat zaad diep in je ziel.
Ik ben het lied, dat fluistert in de bomen.
Ik ben de dag, die schemert in je droom.

Allen

3. Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.
Ik ben de liefde, die een mens je schenkt.
Ik ben de hoogste toon die jij kunt aanslaan.
Ik ben de verte, die verlangend wenkt.
En kom je thuis, de laatste mist verdwenen,
ben Ik de hand, die al je tranen wist.

Tijdens het zingen wordt de Paaskaars weggedragen.

*Hier onderbreken wij deze dienst
In stilte gaan wij weg van hier,
Om morgen in stilte weer terug te komen.*

PAASWAKE

In het licht van de morgen, *de maaltijd wordt hervat.*

Binnendragen van de Paaskaars, terwijl gemeente zingt:

Licht dat ons aanstoot in de morgen;

Lb. 601:1,2,3(t.: Huub Oosterhuis, m.: Antoine Oomen)

1 Licht dat ons aan-stoot in de mor-gen,
voor-tij-dig licht waar-in wij staan
koud, één voor één, en on-ge-bor-gen,
licht o-ver-dek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uit-val, dat wij al-len
zo zwaar en droe-vig als wij zijn
niet uit el-kaars ge-na-de val-len
en doel-loos en on-vind-baar zijn.

2.Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

3.Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft.

Verhaal: Marcus 16:1-8

Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria uit Magdala en Maria de moeder van Jakobus, en Salome geurige olie om hem te balsemen.

Op de eerste dag van de week gingen ze heel vroeg in de ochtend, vlak na zonsopgang, naar het graf. Ze zeiden tegen elkaar: 'Wie zal voor ons de steen voor de ingang van het graf weggrollen?' Maar toen ze opkeken, zagen ze dat de steen al was weggerold; het was een heel grote steen. Toen ze het graf binnengingen, zagen ze rechts een in het wit geklede jongeman zitten. Ze schrokken vreselijk. Maar hij zei tegen hen: 'Wees niet bang. U zoekt Jezus, de man uit Nazaret die gekruisigd is. Hij is opgewekt uit de dood, hij is niet hier; kijk, dat is de plaats waar hij was neergelegd. Ga terug en zeg tegen zijn leerlingen en tegen Petrus: "Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie hem zien, zoals hij jullie heeft gezegd."

Ze gingen naar buiten en vluchtten bij het graf vandaan, want ze waren bevangen door angst en schrik. Ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden.

Zingen: Lb. 592 koor (t. Joke Ribbers m. 16^e eeuw)

1 Stil ligt de tuin rond - om het wit-te graf
waar zich de Heer voor ons ver-lo-ren gaf.
Vrou-wen en vrien-den gaan rou-wend in het zwart.
Zwaar als een steen weegt droef-heid op hun hart.
Hoop is ver-vlo-gen en vriend-schap weg-ge-vlucht.
Al - les wat leeft, ja heel de schep-ping zucht.

Allen

2. Drie dagen is zijn stem niet meer gehoord.

Ademloos wacht de wereld op het woord.

Waar is de God die hemel en aarde schiep?

Waar is zijn Zoon die ons bij name riep?

Waarom verlaat Hij nu wat zijn hand begon?

Duisternis overmant het licht der zon.

Allen

3. Eeuwige, uw gerechtigheid is groot.
Wek uw Gezalfde, wek Hem uit de dood.
Mogen wij hopen dat bij de dageraad
wij Hem herkennen als Hij voor ons staat?
Wordt dan uw hemelse vrederijk gesticht
hier op de aarde in het morgenlicht?

Verhaal: Jesaja 42:1-7

Hier is mijn dienaar, hem zal ik steunen,
hij is mijn uitverkorene, in hem vind ik vreugde,
ik heb hem met mijn geest vervuld.
Hij zal alle volken het recht doen kennen.
Hij schreeuwt niet, hij verheft zijn stem niet,
hij roept niet luidkeels in het openbaar;
het geknakte riet breekt hij niet af,
de kwijnende vlam zal hij niet doven.
Het recht zal hij zuiver doen kennen.
Ongebroken en vol vuur
zal hij het recht op aarde vestigen;
de eilanden zien naar zijn onderricht uit.
Dit zegt God, de HEER,
die de hemel heeft geschapen en uitgespannen,
die de aarde heeft uitgehamerd
met alles wat zij voortbrengt,
die de mensen op aarde levensadem geeft,
en levensgeest aan allen die daar verkeren:
In gerechtigheid heb ik, de HEER, jou geroepen.
Ik zal je bij de hand nemen en je behoeden,
ik neem je in dienst voor mijn verbond met de mensen
en maak je tot een licht voor alle volken,
om blinden de ogen te openen,
om gevangenen te bevrijden uit de kerker,
wie in het duister zitten uit de gevangenis.

Verhaal van Mandela,

een gedeelte van zijn rede bij zijn inauguratie.

Onze grootste angst is niet dat we te kort schieten. Onze grootste angst is juist dat we over onbegrensde krachten beschikken. Het is het licht in ons en niet onze duisternis waarvoor we de grootste angst hebben. We vragen onszelf af, wie ben ik wel om briljant, schitterend, begaafd of geweldig te zijn?

Waarom zou je dat echter niet zijn? Je bent een kind van God. Je dient de wereld niet door te spelen dat je klein bent. Je hoeft je niet duidelijk kleiner voor te doen dan je bent zodat mensen om je heen zich niet onzeker gaan voelen.

We zijn bestemd om te stralen, zoals kinderen dat doen. We zijn geboren om Gods glorie die in ons is, te openbaren. Die glorie zit in ieder mens.

En als wij óns licht laten schijnen, geven we hiermee anderen onbewust toestemming om hetzelfde te doen. Als wij bevrijd zijn van onze eigen angst, zal onze aanwezigheid automatisch anderen bevrijden.

Zingen: Lb.459: 1,3,4,5,6 (t. Jaap Zijlstra m. Augsburg 1666)

3.Hij is geen schreeuwer in de straat,
geen holle klank, geen potentat,
de roep van zijn verlossend woord
wordt in het verste land gehoord.

4.Een riet dat buigt in weer en wind,
zo is mijn knecht, een mensenkind;
wat is geknakt, verbreekt hij niet,
zijn adem heelt gelijk een lied.

5.Is hij een lamp die helder schijnt,
hij dooft de vlam niet die verkwijnt,
mijn knecht geeft gloed aan het bestaan,
hij wakkert het geringe aan.

6.Hij is het eerste morgenlicht,
de blinde ziet een vergezicht,
de dove hoort een nieuw geluid,
de aangeklaagde gaat vrijuit.

Verhaal: De maaltijd hernomen. Johannes 21:1-14

Hierna verscheen Jezus weer aan de leerlingen, nu bij het Meer van Tiberias.

Dat gebeurde als volgt. Bij het meer waren Simon Petrus en Tomas (dat betekent 'tweeling'), Natanaël uit Kana in Galilea, de zonen van Zebedeüs en nog twee andere leerlingen. Petrus zei: 'Ik ga vissen.' 'Wij gaan met je mee,' zeiden de anderen. Ze stapten in de boot, maar de hele nacht vingen ze niets. Toen het al ochtend werd, stond Jezus op de oever, al wisten de leerlingen niet dat het Jezus was. Hij riep: 'Hebben jullie soms iets te eten?' 'Nee,' antwoordden ze. 'Gooi het net aan stuurboord uit,' riep Jezus, 'dan lukt het wel.' Ze wierpen het net uit en er zat zoveel vis in dat ze het niet omhoog konden trekken. De leerling van wie Jezus hield zei tegen Petrus: 'Het is de Heer!' Zodra Simon Petrus dat hoorde, schortte hij zijn bovenkleed op – meer had hij niet aan – en sprong in het water. De andere leerlingen kwamen met de boot en sleepten het net vol vis achter zich aan. Ze waren niet ver van de oever, ongeveer tweehonderd el. Toen ze aan land kwamen zagen ze een vuurtje met vis erop en brood. Jezus zei: 'Breng ook wat van de vis die jullie net gevangen hebben'. Simon Petrus ging weer aan boord en trok het net aan land. Het zat vol grote vissen, welgeteld honderddrieënvijftig, en toch scheurde het niet. Jezus zei tegen hen: 'Kom, eet iets.' Geen van de leerlingen durfde hem te vragen wie hij was, ze begrepen dat het de Heer was. Jezus nam het brood en gaf hun ervan, en hij gaf hun ook vis. Dit was al de derde keer dat Jezus aan de leerlingen verscheen nadat hij uit de dood was opgestaan.

Doopgedachtenis

Vraag jongere: Waarom is deze nacht anders dan alle andere nachten?

Vg.: Dit is de nacht waarin we elkaar en onszelf eraan herinneren, dat je nooit voorgoed in het donker hoeft rond te dwalen.

Deze nacht beloven we elkaar dat het altijd weer licht zal worden, al zouden we dat zelf moeten aansteken, al zouden wij zelf dat licht moeten zijn!

Vanavond herinneren we elkaar en onszelf eraan dat we ooit zijn gedoopt en daarmee opgeroepen om tot vrede te bestaan, ook al hoor je overal het geschreeuw van de oorlog. Vanavond weten we ons verbonden met al die mensen, die er altijd ook zijn geweest: vredebrengers, lichtdragers, liefhebbers, rechtzoekers.

Koor: Go forth into the world in peace. (John Rutter)

Go forth into the world in peace
Be of good courage
Hold fast that which is good
Render to no one evil for evil
Strengthen the fainthearted
Support the weak
Help the afflicted
Honour all people
Love and serve the Lord
Rejoicing in the power of the Holy Spirit
And the blessing of God almighty
The father, the Son and the Holy Ghost
Be among you and remain with you forever
Amen

Ga heen in vrede
Houd goede moed
Houd vast wat goed is
Vergeld geen kwaad met kwaad
Maak de wankelmoedigen sterk
Ondersteun de zwakken
Help de getroffenen

Eer alle mensen
Heb de Heer lief en dien hem
Verheugd in de kracht van de Heilige Geest
Moge de zegen van de almachtige,
De vader, de zoon en de Heilige Geest
Voor altijd bij je blijven
Amen

Verhaal: Jesaja 43: 16-19

Dit zegt de HEER,
die een weg baande door de zee
en een pad door machtige wateren,
die paarden en wagens liet uitrukken,
een heel leger van geweldenaars –
daar lagen ze, en ze stonden niet meer op,
ze zijn vergaan, als een kwijnende vlam gedoofd.
Blijf niet staan bij wat eertijds is gebeurd,
laat het verleden nu rusten.
Zie, ik ga iets nieuws verrichten,
nu ontkiemt het – heb je het nog niet gemerkt?
Ik baan een weg door de woestijn,
maak rivieren in de wildernis.

Zingen: Lb. 809 (t. Huub Oosterhuis m. Bernard Huijbers)

① Blijf niet sta - ren op wat vroe - ger was.

② Sta niet stil in het ver - le - den.

③ Ik, zegt Hij, ga iets nieuws be - gin - nen - het

④ is al be - gon - nen, merk je het niet?

Verhaal: Lukas 24:13-20

Diezelfde dag gingen twee van de leerlingen op weg naar een dorp dat Emmaüs heet en zestig stadie van Jeruzalem verwijderd ligt. Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen. Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee, maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze hem niet herkenden. Hij vroeg hun: 'Waar loopt u toch over te praten?' Daarop bleven ze somber gestemd staan. Eén van hen, die Kleopas heette, antwoordde: 'Bent u dan de enige vreemdeling in Jeruzalem die niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?' Jezus vroeg hun: 'Wat dan?' Ze antwoordden: 'Wat er gebeurd is met Jezus uit Nazaret, een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en van het hele volk. Onze hogepriesters en leiders hebben hem ter dood laten veroordelen en laten kruisigen.'

Lukas 24: 28-35

Ze naderden het dorp waarheen ze op weg waren. Jezus deed alsof hij verder wilde reizen. Maar ze drongen er sterk bij hem op aan om dat niet te doen en zeiden: 'Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.' Hij ging mee het dorp in en bleef bij hen. Toen hij met hen aan tafel aanlag, nam hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun. Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze hem. Maar hij werd onttrokken aan hun blik. Daarop zeiden ze tegen elkaar: 'Brandde ons hart niet toen hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?'

Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem, waar ze de elf en de anderen aantroffen, die tegen hen zeiden: 'De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt en hij is aan Simon verschenen!' De twee leerlingen vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood.

Stilte

Gebeden en gaven

Nodiging door de diaken

Toelichting op de inzameling

Collecte doel: Amnesty International

Rekeningnummer: NL45 TRIO 0198100000

Voorbeden - Stil gebed

Tafelgebed Danken wij de goede God

Lb.403 c (t. Bart Robbers m. Paul Scollaert)

koor: Danken wij de goede God!

koor: Ja, wij willen voor Hem zingen:
van alle dagen deze avond,
van heel de wereld deze plaats,
van alle gaven brood en beker,
van alle mensen jij naast mij.

God, die alles hebt geschapen,
het geheim van het morgenlicht
en de zon hoog aan de hemel,
lucht voor vogels, vrije zielen,
helder water voor de vissen –
heel de aarde een mensentuin:
Zelf gaf U ons stem en woorden
om te zingen: 'God is goed!'

allen: refrein

Voice

Van al - le da - gen de - ze a - vond, van heel de

3

we - reld de - ze plaats, van al - le ga - ven brood en

6

be - ker, van al - le men - sen jij — naast mij.

koor: Zoals overal ter wereld,
zoals overal de mensen
met verbazing en ontzag
zeggen wij hier: 'Heilig, heilig,
heilig is de Heer van allen,
en gezegend Hij die komt.
Heilig is de Heer van allen,
en gezegend Hij die komt.

allen: refrein

Voice

Van al - le da - gen de - ze a - vond, van heel de

3

we - reld de - ze plaats, van al - le ga - ven brood en

6

be - ker, van al - le men - sen jij — naast mij.

koor: Zo gezegend als die ene
 is er nooit in heel de wereld,
 is er nooit van alle dagen
 is er nooit een mens geweest,
 nooit een mens geweest als deze:
 Jezus, Christus, Hij, uw Zoon.
 Nooit een mens geweest als deze:
 Jezus, Christus, Hij, uw Zoon.

allen: refrein

Voice

Van al - le da - gen de - ze a - vond, van heel de
 we - reld de - ze plaats, van al - le ga - ven brood en
 be - ker, van al - le men - sen jij — naast mij.

koor: Altijd wist Hij waar verdriet was,
 wie alleen was, kende Hij.
 Feesten heeft Hij opgevrolijkt,
 in zijn hand werd water wijn.
 Met twee vissen en vijf broden
 leerde Hij de mensen leven
 voor elkaar zo goed als God.

allen:

voor el - kaar zo — goed als — God.

Voice

Van al - le da - gen de - ze a - vond, van heel de

we - reld de - ze plaats, van al - le ga - ven brood en

be - ker, van al - le men - sen jij — naast mij.

allen:

Hij naast ons, Zijn he - le le - ven gaf Hij

weg als — een ge - schenk tot de dood toe voor zijn

vrien - den licht en le - ven, wijn en brood.

vg. Zo heeft Hij de laatste avond
 dat Hij met hen samen was,
 zelf het brood voor hen gebroken
 en gezegd: 'Dit is mijn lichaam.
 Neem het, eet en denk aan Mij.'
 Vol met wijn schonk Hij de beker,
 loofde U en gaf hem rond.
 'Als je deze beker rondgeeft,
 deel je in mijn dood en leven,
 deel je in mijn nieuw verbond.'

koor:

Als wij brood en wijn rondgeven,

allen:

koor:

delen wij zijn nieuw verbond.

allen:

refrein:

koor: Geest van God, help ons te leven
door dit brood en deze wijn
als die mens van alle mensen:

allen:

Voice

Na de - ze a - vond al - le da - gen op de - ze
plaats en waar ter we - reld van nu af ge - vend ve - le
ga - ven van al - le men - sen wij naast Hem.

**Onze Vader in de hemel,
laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen
en uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood
dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden
zoals ook wij hebben vergeven
wie ons iets schuldig was.
En breng ons niet in beproeving
maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want aan u behoort het koningschap,
de macht en de majesteit
tot in eeuwigheid.
Amen.**

Vredegroet

De vrede van de Heer zij altijd met u.
Zijn vrede ook met u.

Wij groeten elkaar

De diakenen breken het brood

Ronddelen van het brood onder het zingen van

Vrede wens ik je toe. (Iona) op aanwijzing van de dirigent

1 Vre - de wens ik je toe. 2 Lief - de wens ik je toe.

3 Mo - ge God je be - hoe - den, leef met zijn lief - de. 4 Vre - de wens ik je toe.

Ze - gen wens ik je toe. Aan - dacht wens ik je toe.

Dat er men - sen zijn met wie je kunt de - len. Ze - gen wens ik je toe.

Verhaal: Jesaja 40:1,2

Troost, troost mijn volk, zegt jullie God.

Spreek Jeruzalem moed in, maak haar bekend

dat haar slavendienst voorbij is, dat haar schuld is voldaan,
omdat zij een dubbele straf voor haar zonde uit de hand van
de HEER heeft ontvangen.

Slotlied: Een volk op weggezet Lb1002 (koor en gemeente)
 Refrein 1^e keer koor, 2^e keer allen
 (t. en m. Servaas Bellemakers)

refrein:

allen Een volk op weg ge - zet
 om vre - de te - ge - moet te gaan:
 de toe-komst die is aan - ge-zegd,
 moet door-ver-teld, ver-staan, ge-daen.
 Zijn wij dat volk ge - wekt om op te staan?
 Wij gaan.

Koor: 1. Wie gaat voorop, wil herder zijn,
 speurend naar water, plekken groen?
 De wolven huilen in het bos,
 wie vindt een weg om recht te doen?

Wie vrede zoekt moet vechten in
 de loden schoenen van de angst.
 Maar kreupel en verminkt geraakt,
 weten wij: toekomst duurt het langst.

Allen: refrein

refrein:

allen Een volk op weg ge - zet
om vre - de te - ge - moet te gaan:
de toe - komst die is aan - ge - zegd,
moet door - ver - teld, ver - staan, ge - daan.
Zijn wij dat volk ge - wekt om op te staan?
Wij gaan.

Koor: 2. Wie kent de armen langs de weg:
gepakt, gebruikt, weer weggegooid?
Ziet iemand nog de blindeman,
de stomme en de mankepoot?

Zien zij elkaar? Zij staan al op,
helpen elkaar weer op de been.
Wij reisgenoten in de stoet
horen van hen waarom, waarheen.

Allen: refrein

refrein:
allen Een volk op weg ge - zet
om vre - de te - ge - moet te gaan:
de toe - komst die is aan - ge - zegd,
moet door - ver - teld, ver - staan, ge - daan.
Zijn wij dat volk ge - wekt om op te staan?
Wij gaan.

Koor: 3. De koningen van man en macht
zijn van hun schone schijn ontdaan,
nemen het voor de zwakken op,
lopen aandachtig achteraan.

Zij hebben eens het woord gehoord:
'Wie groot wil zijn moet dienaar zijn',
en elkaar dragend weten wij:
dat woord zal ons ten leven zijn.

Allen: refrein

refrein:
allen Een volk op weg ge - zet
om vre - de te - ge - moet te gaan:
de toe-komst die is aan - ge-zegd,
moet door-ver-teld, ver-staan, ge-daen.
Zijn wij dat volk ge - wekt om op te staan?
Wij gaan.

Koor: 4. Wat wordt gezongen onderweg?

Een levenslied tegen de dood:

'Hij heeft de groten neergehaald
en kleine mensen maakt Hij groot'.

Maar wie zijn wij? Wij gaan op pad,
zingen elkaar de toekomst in.

Wij struikelen en staan weer op:
iedere dag een nieuw begin.

Allen: refrein

Zegen: Zo zul je de naam op de Israëlieten leggen

(t. Numeri 6:24-26, m. Gert Bremer)

Koor:

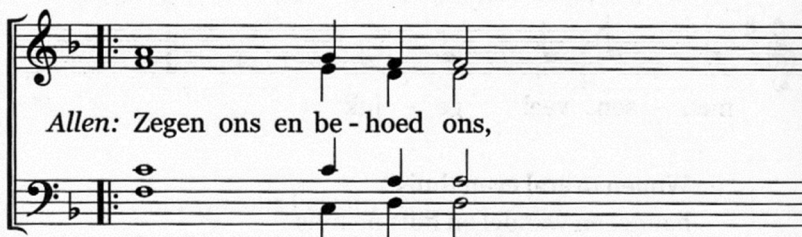

De Levende zegene en be - hoe - de u.

De Levende doe zijn aangezicht o - ver u lich - ten,

en zij u ge - na - dig. De Levende ver-hef - fe zijn

aan-ge-zicht o - ver u, en ge - ve u vre - de.

Allen: Zegen ons en be - hoed ons,

doe lich - ten o - ver ons uw aan - ge - zicht

1. en wees ons ge - na - dig. 2. en geef ons vre - de.

Pasen

Welkom

Aanvangswoord

Een dankzegging: In het Licht (t. Niek Schuman)

Om de eerste dag van de rest van ons leven, om het licht dat telkens weer doorbreekt, om de warmte die de kilte verdrijft, om de geuren van groen om ons heen.

Om de mensen die wél worden bevrijd, om wie zich niet neerleggen bij onrecht, om wie opstaan tegen leugen en bedrog, om wie werken aan een andere toekomst.

Om wie zich geven aan het welzijn van mensen, om wie verzorgen, verbinden en genezen, om wie een toevlucht zijn voor ontheemden, om wie vertroosten, verzachten en sterken.

① Licht van Pa - sen, zon - dags - licht,

② le - vens - gloed op ons ge - zicht,

③ ga ons voor en vuur ons aan

④ om ver - licht op weg te gaan.

Om wie het patroon van geweld wil verbreken,
om wie het oude liedje niet meer wil zingen, om wie het
waagt zonder te willen winnen, om wie nieuwe wegen zoekt,
ook de smalle.

Om alle kinderen die ons leven versieren, om alle momenten
van vrolijk plezier,
om alle vriendschap, gemeenschap en liefde, om alle
verrukking van kunst en cultuur.

Om alle getuigen wier woorden nog spreken, om alle
opwekkende mooie verhalen,
om alle goede gebaren en wenken,
om alle dromen en daden van hoop.

① Licht van Pa - sen, zon - dags - licht,

② le - vens - gloed op ons ge - zicht,

③ ga ons voor en vuur ons aan

④ om ver - licht op weg te gaan.

Om de laatste der dagen, het diepste geheim, als alle tranen
zullen worden afgewist
en alle ogen zullen worden geopend
in het zoete licht van de morgen.

Aansteken van de tafelkaars

Bemoediging en Drempelgebed

Onze hulp is in de naam van de Eeuwige

DIE HEMEL EN AARDE DRAAGT MET ZIJN LIEFDE

Goede God, het leven krijgt kleur door Uw trouw,

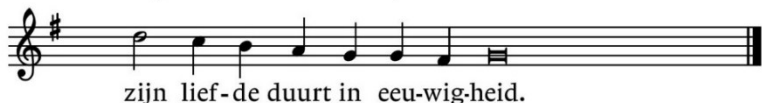
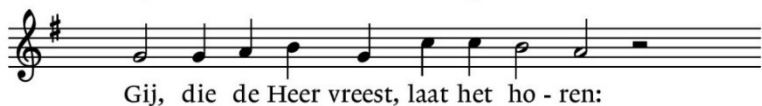
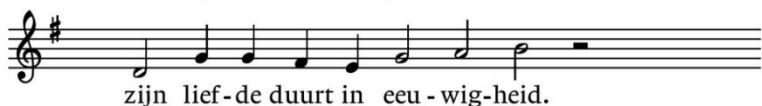
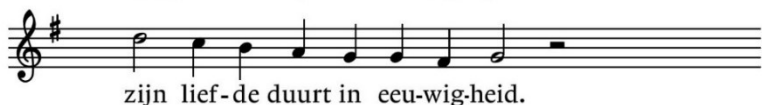
U DOET VOOR ONS DE TOEKOMST OPEN.

Het licht van Uw ogen gaat over ons op,

UW AANWEZIGHEID IS ALS EEN NIEUWE DAG.

AMEN

Zingen: Ps. 118: 1,9 (t. Jan Wit m. Straatsburg 1545 Genève 1551)

9. Dit is de dag, die God deed rijzen,
juicht nu met ons en wees verblijd.
O God, geef thans uw gunstbewijzen,
geef thans het heil door ons verbeid.
Gezegend zij de grote koning
die tot ons komt in 's Heren naam.
Wij zegenen u uit 's Heren woning,
wij zegenen u al tezaam.

Verhaal Jesaja 49: 8-13

Dit zegt de HEER:

'In het uur van mijn genade geef ik je antwoord,
op de dag van de redding zal ik je helpen.
Ik zal je behoeden, ik neem je in dienst
voor mijn verbond met de mensen,
om het land weer op te richten,
om het verlaten erfgoed in eigendom terug te geven',
om tegen gevangenen te zeggen: 'Ga in vrijheid!'
en tegen wie in het duister verblijft: 'Kom tevoorschijn!'
Langs wegen zullen zij weiden,
op iedere kale heuvel vinden ze weidegrond.
Ze zullen dorst noch honger lijden,
de zinderende hitte zal hen niet kwellen
en de zon zal hen niet steken,
want hij die zich over hen ontfermt, zal hen leiden
en hen naar waterbronnen voeren.
Ik effen al mijn bergen tot een weg,
ik zal mijn paden plaveien.
Kijk! Zij daar komen van ver,
en kijk, zij uit het noorden, en uit het westen,
en zij uit het land van Syene.
Juich, hemel! Jubel, aarde!
Bergen, breek uit in gejuich!
De HEER heeft zijn volk getroost,
hij heeft zich over de armen ontfermd.

Zingen: Lb. 763 (t.Willem Barnard, bij jes.49:8-13 m. Frits Mehrstens)

1 Zij zul-len de we - reld be - wo - nen,
zij na-men het won-der ter hand,
de men-sen van nacht en ne - vel
brengt Hij naar het hei - li - ge land.

2. Er zal geen verzengende hitte,
geen dorst en geen honger meer zijn
want Hij zal ze weiden aan water
dat vloeit uit het hart der woestijn.

3. En Hij maakt de hoogte begaanbaar
en Hij baant een weg door de zee,
van alle vier einden der aarde
brengt Hij zich een volk bijeen.

4. De hemel roept uit Halleluja,
de aarde brengt leven tot stand,
de bergen bezwijken van vreugde,
de wereld wordt vaderland.

5. Ten dage der grote genade
als God de gebeden beloont,
dan zullen de volkeren weten
dat Hij bij de mensen woont.

Verhaal: De maaltijd hernomen. Johannes 21:1-14

Hierna verscheen Jezus weer aan de leerlingen, nu bij het Meer van Tiberias.

Dat gebeurde als volgt. Bij het meer waren Simon Petrus en Tomas (dat betekent 'tweeling'), Natanaël uit Kana in Galilea, de zonen van Zebedeüs en nog twee andere leerlingen. Petrus zei: 'Ik ga vissen.' 'Wij gaan met je mee,' zeiden de anderen. Ze stapten in de boot, maar de hele nacht vingen ze niets. Toen het al ochtend werd, stond Jezus op de oever, al wisten de leerlingen niet dat het Jezus was. Hij riep: 'Hebben jullie soms iets te eten?' 'Nee,' antwoordden ze. 'Gooi het net aan stuurboord uit,' riep Jezus, 'dan lukt het wel.' Ze wierpen het net uit en er zat zoveel vis in dat ze het niet omhoog konden trekken. De leerling van wie Jezus hield zei tegen Petrus: 'Het is de Heer!' Zodra Simon Petrus dat hoorde, schortte hij zijn bovenkleed op – meer had hij niet aan – en sprong in het water. De andere leerlingen kwamen met de boot en sleepten het net vol vis achter zich aan. Ze waren niet ver van de oever, ongeveer tweehonderd el. Toen ze aan land kwamen zagen ze een vuurtje met vis erop en brood. Jezus zei: 'Breng ook wat van de vis die jullie net gevangen hebben'. Simon Petrus ging weer aan boord en trok het net aan land. Het zat vol grote vissen, welgeteld honderddrieënvijftig, en toch scheurde het niet. Jezus zei tegen hen: 'Kom, eet iets.' Geen van de leerlingen durfde hem te vragen wie hij was, ze begrepen dat het de Heer was. Jezus nam het brood en gaf hun ervan, en hij gaf hun ook vis.

Dit was al de derde keer dat Jezus aan de leerlingen verscheen nadat hij uit de dood was opgestaan.

Zingen: Lb. 368f 3 keer (t. en m. Paul Schollaert)

Overweging

Muziek

Dienst van gebeden en gaven

Verhaal: ZWO toelichting op de inzameling

Collecte doel: Jongeren in Beirut, Libanon

Rekeningnummer: NL89 ABNA 0457 457 457 o.v.v. paascollecte

Voorbeden, stil gebed afgesloten met:

**Onze Vader in de hemel,
laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen
en uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood
dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden
zoals ook wij hebben vergeven
wie ons iets schuldig was.
En breng ons niet in beproeving
maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want aan u behoort het koningschap,
de macht en de majesteit
tot in eeuwigheid.
Amen.**

Slotlied: Lb.634:1,2 (t.: Henk Jongerius, vrij naar Edmond Budry; m. G.F. Handel)

1 U zij de glo - rie, op - ge - sta - ne Heer,
 U zij de vic - to - rie, U zij al - le eer!
 Al - le men - selijk lij - den hebt Gij on - der - gaan
 om ons te be - vrij - den tot een nieuw be - staan:
 U zij de glo - rie, op - ge - sta - ne Heer,
 U zij de vic - to - rie, U zij al - le eer!

2. Licht moge stralen in de duisternis,
 nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is.
 Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,
 wil het woord ons geven dat hier vrede sticht:
 U zij de glorie, opgestane Heer,
 U zij de victorie, U zij alle eer!

Zegen

A - - - - men, A - men, A - - - - men.